

Neoklasicizmus

MYKOLA ZEROV

Báseň «Чистий четвер» - v alegorii je zašifrovaná charakteristika súčasnosti Zerova a hluboký intimní deník básníkových prožitků.

ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР

«І абіє нітел возгласи...»

Свічки і теплий чад. З високих хор
Лунає спів туги і безнадії,
Навколо нас — кати і кустодії,
Синедріон, і кесар, і претор.

Це долі нашої смутний узор,
Це нам пересторогу півень піє,
Для нас на дворищі багаття тліє
І слуг гуде архиерейський хор.

І темний круг євангельських історій
Звучить, як низка тонких алегорій,
Про наші підлі і скупі часи.

А за дверми, на цвинтарі, в притворі
Весна і дзвін, дитячі голоси,
І в вогкому повітрі вогкі зорі.

PRO DOMO /na obranu, na vlastní ochranu/
rotom byla přejmenována na Молоду Україну
Яка ж гірка, о Господи, ця чаша,
Ця старосвітчина, цей дикий смак,
Ці мрійники без крил, якими так
Поезія прославилася наша!

Що не митець, то флегма і сіряк,
Що не поет — сентиментальна кваша...
О ні! Пегасові потрібна паша,
Щоб не загруз у твані неборак.

Класична пластика, і контур строгий,
І логіки залізна течія —
Оце твоя, поезіє, дорога.

Леконт де Ліль, Жозе Ередія,
Парнаських зір незахідне сузір'я
Зведуть тебе на справжнє верхогір'я.

МОЛОДА УКРАЇНА

Яка ж гірка, о Господи, ця чаша,
Цей старосвітський повітовий смак —
Ці мрійники без крил, якими так
Поезія прославилася наша.

От Петька Стах, містечковий сіряк,
От Вороний, сентиментальна кваша.
О ні, Пегасові потрібна інша паша,
А то — не вивезе, загрузне неборак.

Прекрасна пластика і контур строгий,
Добірний стиль, залізна колія —
Оце твоя, Україно, дорога:

Леконт де Ліль, Хозе Ередія,
Парнаських зір незахідне сузір'я,
Зведуть тебе на справжнє верхогір'я.

Báseň «Арістарх» - umělec, který dělá svou práci navzdory okolnímu prostředí.

АРИСТАРХ

Б. Якубському

В столиці світовій, на торжищі ідей,
В музеях, портиках і в затінку алей,
Олександрійських муз нащадки і послідки,

Вони роїлися — поети і піїтки.
Ловили темний крок літературних мод,
Сплітали для владик вінки нікчемних од
І сперечалися, мирилися, змагались...
І був один куток, де їх невпинний галас
Безсило замовкав: самотній кабінет,
Де вчений Арістарх, філолог і естет,
Для нових поколінь, на глум зухвалій моді,
Заглиблювався в текст Гомерових рапсодій.

PAVLO FYLYPOVYČ

Charakteristickým pro jeho básnické myšlení a schopnost konfrontovat současnost s dávnou minulostí a vzdálenou budoucností.

Дивись, дивись: безмежні перелогі
І хмар насуплених погроза в далині.
Приносить вітер виклики тривоги —
Шалений вітер і криваві дні.

Не перший рік, як позникали боги,
Остались люди та мерці одні.
Жують і плачуть: дайте бо підмоги,
Заснуть спокійно дайте у труні.

Я чую жаль. Мене турбує звада,
Та марний біль перемогла вірада,
Бо у минулім не кохаюся я,

Бо не розстанусь з мрією моєю:
Став чоловік над чорною ріллею,
Як небо, гордий, сильний, як земля.

MYCHAJLO DRAJ-CHMARA

V roce 1928 Draž-Chmara opublikoval sonet «Лебеді», s věnováním svým kamarádům, kde použil frázi «гроно п'ятірне»:

О гроно п'ятірне нездоланих співців,
крізь бурю й сніг гримить твій переможний спів,
що розбиває лід одчаю і зневіри.

Pod výrazem «гроно п'ятірне» se jednalo o poety neo-klasiky